

מנחות דף כז

עניין: באגודה אחת

בן יהוידע

ומ"ש שיהיו זקוקין אלו לאלו, נראה הכונה אין לדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא, אך יעריך כמ"ס הנדריקס לגבי החוטאים ונראה לדיקן נמרים שאין בהם חסרון, ע"ד שכתבו המפרשים ז"ל ע"פ כענבים במדבר מלאים לי ישראל, ונמצא זקוקן הנדריקס לאלו החוטאים שהם נשלמים מחמתן, וכיון דהנדיקס נראו שלמים ונמרים אז כדאי הוא וזקוקן להגין בעד הרשעים, ולסלק הרעה לגמרי שלא הבא ונמצא כחוטאין לריבין לאלו הנדריקס, ומ"ס וכן ישראל בהרבה עד שיהיו כולן באגודה אחת, מפני שר"י לדיקס ורשעים, ונ"ל אחת גי' בזכאים ורשעים, וזו אגודה אחת, ר"ל אגודה של זכאים ושל רשעים:

מהר"ל נתיב גמ"ח פ"א

נפשי מקרב לי אמר הקב"ה כל העוסק בתורה ובג"ח ומתפלל עם הצבור כאלו פדה לי ולבני מבין האומות ע"כ. ורצו גם בזה שהשכינה עם ישראל בגלותם, ואף שאצלו ית' לא שייך שעבוד מאחר כי שכינתו עם ישראל אשר הם בגלות נאמר על הש"י כד, וכאשר יש קבוץ ישראל אל הש"י כאשר הצבור מתפללים, דבר זה הוא יציאה מן פיזור ישראל אשר הם פזורים בין האומות והוא נחשב פדיון מבין האומות. ודע כי ענין הגלות מה שישראל הם בין האומות, דאף אם הם אלף ביחד נקראו פזורים בין האומות, אמנם כאשר הם מתפללים עם הצבור והם מתאספים ומתקבצים אל ה' זהו יציאה מן רשות האומות והתעלות מביניהם שהם יוצאים מרשות האומות אל ה'. ועוד יש להם התרוממות והתעלות מן

חיד"א ככר לאדן סי' ז אבות ב, ד

אל תפרוש מן הצבור. כי צבור ר"ת צדיקים בינוניים ורשעים ואתה תתחבר עמם שיהיה תקון לכל ישראל. ואל תאמן בעצמך

ויקרא רבה ל, יב

יב דבר אחר, פרי עץ הדר, אלו ישראל. מה אתרוג זה יש בו טעם ויש בו ריח, כך ישראל יש בהם בני אדם שיש בהם תורה ויש בהם מעשים טובים. כפת תמרים, אלו ישראל. מה התמרה הזו יש בו טעם ואין בו ריח, כך הם ישראל יש בהם שיש בהם תורה ואין בהם מעשים טובים. וצנף עץ עבת, אלו ישראל. מה הדס יש בו ריח ואין בו טעם, כך ישראל יש בהם שיש בהם מעשים טובים ואין בהם תורה. וערבי נחל, אלו ישראל. מה ערבה זו אין בה טעם ואין בה ריח, כך הם ישראל יש בהם בני אדם שאין בהם לא תורה ולא מעשים טובים. ומה הקדוש ברוך הוא עושה להם, לאבדן אי אפשר, אלא אמר הקדוש ברוך הוא יקשרו פלם אגדה אחת והן מכפרין אלו על אלו. ואם עשיתם כך אותה שעה אני מתעלה, הלא הוא דכתיב (עמוס ט ו) הבורה בשמים מעלותיו, ואימתי הוא מתעלה, כשהן עשויין אגדה אחת, שנאמר (שם) ואגדתו על ארץ יסדה. לפיכך משה מזכיר לישראל ולקחתם לכם ביום הראשון.

מסילת ישרים פי"ט

ואמנם עוד עקר שני יש בכונת החסידות, והוא, טובת הדור. שהנה ראוי לכל חסיד שיתפונן במעשיו לטובת דורו פלו, לזכות אותם ולהגן עליהם. והוא ענין הכתוב (ישעיה ג, י), 'אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו', שכל הדור אוכל מפרותיו. וכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (בבא בתרא טו.), 'היש בה עץ' (במדבר יג, כ), אם יש מי שמגן על דורו כעץ. ותראה שזהו רצונו של מקום שיהיו חסידי ישראל מזכרים ומכפרים על כל שאר המדרגות שבהם. והוא מה שאמרו זכרונם לברכה בלולב ומינוי (ויקרא רבה ל), 'בואו אלה ויכפרו על אלה. שאין הקדוש ברוך הוא תפץ באבדן הרשעים, אלא מצוה מטלת על החסידים להשתדל לזכותם לכפר עליהם, וזה צריך שיעשה בכונת עבודתו וגם בתפלתו בפעל, דהינו, שיתפלל על דורו לכפר על מי שצריך כפרה, ולהשיב בתשובה מי שצריך לה, וללמד סגוריא על הדור פלו. וכבר אמרו זכרונם לברכה על

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHALASHON